

Ομολογία του Αθηναγόρα: Έγινε η ένωση των Εκκλησιών! .

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 25 Μαΐου 2009 12:11 | Γράφτηκε από τον/την ultimate |

 Share 84 Tweet 8 Email 2 136

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο [Αξιολόγηση](#)

Στον Ορθόδοξο Τύπο της 15ης Ιουνίου δημοσιεύτηκε ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο του κ. Αθ. Σακαρέλλου με τον τίτλο :

Ομολογία του Αθηναγόρα: Έγινε η ένωση των Εκκλησιών! .

Είχε προηγηθεί πριν λίγο καιρό ένα άλλο άρθρο-βιβλίο του ιδίου, με τίτλο «Έγινε η ένωση των Εκκλησιών», που αναφερόταν στην περιβόητη ΑΡΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΘΕΜΑΤΩΝ μεταξύ Δύσης και Ανατολής , που όπως αποδείχτηκε όμως, επρόκειτο τελικά περί ΑΡΣΗΣ ΤΗΣ ΑΚΟΙΝΩΝΗΣΙΑΣ , σύμφωνα με το επίσημο κείμενο που υπέγραψαν ο Πατριάρχης με τον Πάπα.

Ουσιαστικά η άρση της Ακοινωνησίας σημαίνει ότι οι δύο εκκλησίες (αν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον όρο εκκλησία για την παπική αωλή) είναι ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ , ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ ΕΧΕΙ ΑΡΘΕΙ!!

Φυσικά όποιος παρακολουθεί από κοντά τα γεγονότα δεν χρειάζεται τέτοιου είδους ντοκουμέντα για να πειστεί ότι το Πατριαρχείο Κων/πόλεως θεωρεί ως ΑΔΕΛΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΝ ΡΩΜΗ.

Τα συλλείτουργα , οι κατ' έτος συμπροσευχές, οι προσφωνήσεις του πάπα ως ορθοδόξοτατου επισκόπου , οι μικτοί γάμοι , η συμφωνία Μπάλλαμαντ , η αναγνώριση χάριτος και ιερωσύνης εκατέρωθεν , η μετάδοση μυστηρίων κ.α. πολλά , αποδεικνύουν περίτρανα ότι όλα τα υπογείως συμπεφωνημένα έχουν γίνει πράξη.

Αν ρωτούσαμε το υποτιθέμενο 95% του Ορθόδοξου πληθυσμού τι πιστεύει για την παπική "εκκλησία" θα διαπιστώσουμε ότι οι περισσότεροι δεν την θεωρούν αρετική (αυτός ο όρος έχει πλήρως διαστρεβλωθεί σήμερα) αλλά τη βλέπουν σαν μία εκκλησία όπως την δικιά μας...

Παρακάτω λοιπόν δημοσιεύουμε το συγκεκριμένο κείμενο . Νομίζουμε ότι έχει τεράστιο ενδιαφέρον.

«Εκ στόματος νηπίων...»

Ομολογία του Αθηναγόρα: Έγινε η ένωση των Εκκλησιών!

του κ. Αθανασίου Σακαρέλλου

Θεολόγου – επιτίμου Δικηγόρου

Στο περιοδικό «Εκκλησία», (τεύχος 3, Μάρτιος 2007, το επίσημο Δελτίο της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Χριστόδουλος, με τον οποίο μας συνδέουν φιλικές σχέσεις από τα φοιτητικά μας χρόνια, δημοσίευσε μια πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη, με τον τίτλο «Σχετικά με την επίσκεψίν μου εις Ρώμην. Απάντησις σε σχόλια θρησκευτικών περιοδικών».

Στο δημοσίευσμά του αυτό ο Μακαριώτατος αναφέρεται σ' αρνητικά σχόλια ορισμένων θρησκευτικών περιοδικών για την επίσκεψή του στο Βατικανό. Τα σχόλια αυτά, λέγει, «[b]αφίνουν την εντύπωση ότι η Ένωση των Εκκλησιών είναι επί θύρας και ότι χάριν της ενώσεως αυτής γίνονται δήθεν μυστικές συμφωνίες ερήμην του λαού και οδηγούμεθα στο Κοινό Ποτήριο, χωρίς να αρθούν προηγουμένως οι δογματικές διαφορές[/b]»!

Απαντώντας στα επικριτικά αυτά σχόλια των θρησκευτικών περιοδικών ο Μακαριώτατος γράφει μεταξύ άλλων, ότι πάντοτε επιθυμεί τον διάλογο και θέλει να ακούει και τις απόψεις αδελφών, αρκεί αυτές να είναι καλόβουλες και θεολογικά, ιστορικά και εκκλησιολογικά θεμελιωμένες. Επειδή στο σημείο αυτό ταυτίζονται οι απόψεις μας, αποφασίσαμε να γράψουμε τις λίγες αυτές γραμμές. με τη βεβαιότητα ότι δεν θα τον λυπήσουμε, εφόσον στόχος μας είναι η αλήθεια, πέρα από κάθε φιλία, όπως έλεγαν κι' οι αρχαίοι πρόγονοί μας.

1. Στη συνέχεια, ο Αρχιεπίσκοπος παραθέτει τα επιχειρήματά του, στα οποία νομιμοποιούνται ν' απαντήσουν τα θρησκευτικά περιοδικά στα οποία αναφέρεται. Γι' αυτό στις αιτιάσεις του αυτές δεν προτιθέμεθα εμείς ν' απαντήσουμε.

Θεωρούμε όμως υποχρέωσή μας ν' απαντήσουμε σ' ένα μόνο σημείο της μελέτης του. Σ' αυτό που αναφέρεται σε όσους υποστηρίζουν ότι έγιναν ή γίνονται μυστικές συμφωνίες για ένωση των Εκκλησιών. Στα επιχειρήματά του ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρει ότι « συχνά, πυκνά, διαβάζουμε και ακούμε διαδόσεις και σπερμολογίες περί μυστικών συμφωνιών δήθεν και υποσχέσεων για ένωση των Εκκλησιών χωρίς την θεολογικοδογματική ομοφωνία». Και

καταλήγει: «Για όνομα του Θεού, δεν αντιλαμβάνονται οι τωιαύτα λέγοντες ότι [b]ούτε τα μωρά [b]πλέον δεν πιστεύουν τέτοια πράγματα...».

Επειδή τ' ανωτέρω υποστηρίξαμε κι' εμείς με αρθρογραφία μας στον «Ορθόδοξο Τύπο», που εκδόθηκε σε βιβλίο με τον τίτλο «Έγινε η Ένωση των Εκκλησιών», πιστεύουμε πως τα πιά πάνω λόγια του Μακαριωτάτου μας αφορούν.

Σημειώνουμε ότι δεχόμαστε προκαταβολικά την κατάταξή μας από τον Αρχιεπίσκοπο στα «μωρά», χωρίς να νηπιάζουμε «ταις φρεσίν, αλλά τη κακία» (Α΄ Κορ. 14, 20). Είμεθα όμως «μωροί διά Χριστόν» (Α΄ Κορ. 4, 10)! Και καυχώμαστε γι' αυτό. Εξάλλου, «τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα τους σοφούς καταισχύνη» (Α΄ Κορ. 1, 27)! Μακάρι, όντως, ο Θεός να μας κατατάξει σ' αυτά τα «μωρά του κόσμου».

Κατόπιν τούτου, νομίζουμε ότι έχουμε χρέος ν' απαντήσουμε στο Μακαριώτατο, μ' όλο το σεβασμό που τρέφουμε στο πρόσωπό του, μόνο ως προς τα όσα λέγει για την ένωση των Εκκλησιών, μολοντί και σχεδόν όλες οι άλλες οι απόψεις του στο δημοσίευσμά του, είναι κατά τη γνώμη μας, θεολογικά, ιστορικά και εκκλησιολογικά έωλες.

2. Στο βιβλίο μας «Έγινε η ένωση των Εκκλησιών» αυτό περιλάβαμε πατερικές μαρτυρίες, αλλά και ορισμένα «ντοκουμέντα», τα οποία διαπρεπής Ιεράρχης χαρακτήρισε «ακαταμάχητα». Δύο απ' αυτά είναι και τα εξής:

α. Το Γράμμα που έστειλε το 1968 ο Πατριάρχης Αθηνάγoρας στον Πάπα Παύλο 6ο. Σ' αυτό ο Αθηνάγoρας ομολογούσε ότι μνημόνευε τον Πάπα στη θεία Λειτουργία (σελ. 29). Την ίδια τακτική ακολούθησαν κι' ακολουθούν κι' οι διάδοχοί του Πατριάρχες Δημήτριος και Βαρθολομαίος.

Το τι σημαίνει αυτό, το αντιλαμβάνεται κάθε Ορθόδοξος. Σημαίνει ότι μεταξύ των δύο Εκκλησιών δεν υπάρχει πλέον σχίσμα. Σημαίνει ότι οι δύο αυτές Εκκλησίες, των οποίων οι Προκαθήμενοι αλληλομνημονεύονται, έχουν άρει το υφιστάμενο επί αιώνας σχίσμα. Σημαίνει ότι έκαναν την ένωση των Εκκλησιών τους.

Και μόνο αυτό το «ντοκουμέντο» θα ήταν αρκετό να πείσει τον κάθε καλόπιστο δύσπιστο, ότι έγινε η Ένωση των Εκκλησιών.

β. Το δεύτερο «ντοκουμέντο» ήταν η «Κοινή Δήλωση» του Πατριάρχη Αθηνάγορα και του Πάπα Παύλου 6ου της 7ης Δεκεμβρίου 1965 (σελ. 37). Η «Δήλωση» αυτή διαβάστηκε επίσημα τόσο στην Κωνσταντινούπολη, όσο και στη Ρώμη, την παραμονή της λήξης των εργασιών της Β΄ Βατικανής Συνόδου, που οι Λατίνοι θεωρούν ως την 22η «Οικουμενική» τους Σύνοδο!

Στην «Κοινή Δήλωσή» τους αυτή Πατριάρχης και Πάπας διακηρύττουν ότι

«αίρουν την ακοινωνησία», δηλ. το σχίσμα των Εκκλησιών! Αυτό σημαίνει, ότι τα δύο αυτά πρόσωπα διακήρυξαν ότι έγινε η ένωση των Εκκλησιών!

3. Πάντα πιστεύαμε ότι θα υπήρχαν άτομα, που θ' αντιδρούσαν στα όσα γράψαμε για την γενόμενη ένωση των Εκκλησιών. Άλλοι καλοπροαίρετα1 κι' άλλοι υστερόβουλα, γιατί δεν θέλουν να γίνουν γνωστά στον ορθόδοξο λαό τα γενόμενα το 1965. Περιμέναμε τέτοιες αντιδράσεις. Γι' αυτό, εφαρμόσαμε το χρυσό κανόνα της εφεδρείας. Δεν αποκαλύψαμε όλα τα «ντοκουμέντα», που είχαμε στη διάθεσή μας, για τη γενόμενη ένωση.

Θα επικαλεσθούμε στο δημοσίευσμά μας αυτό και ένα άλλο «ντοκουμέντο», εξίσου σημαντικό με τα δύο προηγούμενα. Πρόκειται για ένα Γράμμα, που έστειλε ο Αθηνάγορας στον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Ιερώνυμο Κατσώνη, φανατικό θαυμαστή του, τον οποίο μάλιστα χαρακτήρισε **«προφηταπόστολο»!**

Του έγγραψε ότι το 1965 **έχει αρθεί το σχίσμα**, και όχι τα αναθέματα, όπως μας λένε μέχρι τώρα τα «παπαγαλάκια» του Φαναρίου και του Βατικανού. Λέει, δηλαδή, ότι έγινε η ένωση Παπικής και Ορθόδοξης Εκκλησίας!

Ολόκληρο το γράμμα αυτό, όπως δημοσιεύθηκε στο βιβλίο του Μητροπολίτη Αττικής και Μεγαρίδος Νικοδήμου, «Ιερώνυμος Κοτσώνης» (Αθήνα 1990, σελ. 386), έχει ως εξής:

«Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος, εν Χριστώ τω Θεώ λίαν αγαπητέ και περιπόθητε αδελφέ και συλλειτουργέ της ημών Μετριότητος κύριε Ιερώνυμε, την Υμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα αδελφικώς εν Κυρίω κατασπαζόμενοι, υπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Η υποδοχή, της οποίας έτυχε ο Καρδινάλιος του Παλέρμο Σεβασμιώτατος κ. Φρ. Κάρπινο, παρά της Υμετέρας λίαν ημίν αγαπητής και περισπουδάστου Μακαριότητος, κατά την εις Ελλάδα έλευσιν αυτού, προϋξένησεν εντόπωσιν βαθυτάτην, την οποίαν επηύξησε το τελευταίος κυκλοφορήσαν και περιελθόν εις χείρας ημών μετά πολλών φωτογραφιών βιβλιάριον επί της υποδοχής ταύτης.

Το κεντρικόν σημείον της υποδοχής ήτο η έκδηλος και αυθόρμητος θερμότης, μεθ' ης η Υμετέρα σεβασμία Μακαριότης υπεδέχθη αυτόν, οι εκφωνηθέντες εν συνεχεία λόγιοι, αι επισκέψεις, το γεύμα εν τη Μονή

Πεντέλης και αι λοιπαί εκδηλώσεις.

Ούτω, δια μίαν στιγμήν ωραματίσθημεν την Υμετέραν φίλην Μακαριότητα επί δίφρου φερομένην, προς την οριστικήν συνάντησιν μεταξύ των δύο πρεσβυγενών αδελφών Εκκλησιών εν τη πράξει.

Εις ταύτην αντιτίθενται οι Θεολόγοι ημών, και δεν λέγουσιν ημίν, πως εννοούσι την αποκατάστασιν των πραγμάτων μεταξύ των δύο πρεσβυγενών Εκκλησιών, εκτός εάν προτιμήσι την διαιώνισιν της διαιρέσεως.

Ουδέ απαντώσιν εις το ερώτημα: **Αφού διά της άρσεως του Σχίσματος, την 7ην Δεκεμβρίου 1965, επανήλθομεν αυτομάτως εις την προ του 1054 εποχήν, καθ' ην υπήρχον μεν διαφοραί μεταξύ των δύο εκκλησιών και ενίοτε σκληρότερον εκδηλούμεναι, αλλά διετήρουν την ενότητα εν τοις μυστηρίοις και ιδίως εν τω κοινώ Ποτηρίω, ποία νέα μετά το 1054 εμπόδια ενεφανίσθησαν κωλύοντα την επάνοδον εις την προ αυτού εποχήν;**

Και επί τούτοις συγγαίροντες Αυτή ολοψύχως και περιπτυσσόμενοι Αυτήν και αόθις εν φιλήματι αγίω, διατελούμεν μετ' αγάπης αδελφικής και εξιδιασμένης τιμής

1971 Ιανουαρίου κς´

Της Υμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος

αγαπητός εν Χριστώ αδελφός

+ Ο Κωνσταντινουπόλεως Αθηναγόρας»

4. Ο Πατριάρχης Αθηναγόρας, ο οποίος ήταν ο κύριος πρωταγωνιστής εκ μέρους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, για την άρση του σχίσματος, δηλ. τη γενόμενη ένωση των Εκκλησιών, ομολογεί ότι το 1965 έχει αρθεί το σχίσμα. Είναι δυνατό τώρα Μακαριώτατος να αποκαλεί «μωρά», όσους λένε αυτό που διακήρυξε προηγουμένως ο Αθηναγόρας;

Ο Μακαριώτατος στο δημοσίευσμά του αναφέρει με αυταρέσκεια ότι «[b]όπου και να βρεθούμε, όπου και να παραستούμε, την παράδοσή μας εκφράζουμε, την ορθόδοξη ζωή μας δείχνουμε, το φρόνημα της Εκκλησίας αποπνέουμε με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος[/b]!»! Το πιστεύει αυτό;

Φοβούμεθα ότι ανάμεσα στα λόγια και στα έργα του Μακαριώτατου δεν υπάρχει αντιστοιχία.

Με τα λόγια του θέλει να πείσει το ποίμνιό του, ότι η ένωση δεν έγινε και θα αργήσει πολύ να γίνει. Με τα έργα του όμως πείθει κάθε λογικά σκεπτόμενο άνθρωπο ότι η ένωση έγινε.

Γιατί, πώς αλλιώς μπορούμε να εξηγήσουμε το ότι έφερε ο ίδιος, με δική του ευθύνη, ως επίσκοπος Αθηνών, τον Πάπα στην Ελλάδα, παρά τις αντιρρήσεις της Συνόδου του, ή κατά τον ίδιο τρόπο πήγε στο Βατικανό;

Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε το ότι επιλέγει ως συνεργάτες του, ή νέους επισκόπους, πρόσωπα με κατάκριτες φιλοπαπικές και οικουμενιστικές αντιλήψεις;

Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε το ότι έστειλε στο Βατικανό τους φοιτητές του οικοτροφείου της Αποστολικής Διακονίας;

Οι Πατέρες της Εκκλησίας, αλλά και όλοι οι ορθόδοξοι, πριν τον 20ό αιώνα, αυτή την παράδοση μας άφησαν;

Όχι, Μακαριώτατε !

Και για να υπάρξει πληρέστερη εικόνα , μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το προαναφερθέν βιβλίο "Έγινε η Ένωση των Εκκλησιών".

<http://cid-9b38ef83c620d466.skydrive.live.com/self.aspx/%ce%98%ce%95%ce%9f%ce%9b%ce%9f%ce%93%ce%99%ce%9a%ce%91/%ce%88%ce%b3%ce%b9%ce%bd%ce%b5%20%ce%b7%20%ce%ad%ce%bd%cf%89%cf%83%ce%b7.pdf>

Αναρτήθηκε από Patient στο [Φως Ορθοδοξίας](#)